

4. Напишете нѣколко прѣложенія, въ които сѫществително-то имя въ винителенъ падежъ да бѫде:

1) Право допълненіе.

2) Допълненіе съ прѣлогъ: *на*,

а) На слѣдующи-тѣ глаголы:

давамъ—исирашамъ—правъж—дариж—иска ся—ще ся—ѣде ся.

б) На прилагателны-тѣ имена:

пріятенъ—непріятенъ—полезенъ—вреденъ—приличенъ—противенъ—склоненъ.

3) Допълненіе съ прѣлогъ: *отъ*,

а) На слѣдующи-тѣ глаголы:

Е написано—е прочетено—е направено, и вообще на страдателни-тѣ глаголы: пишж—шіш—сѣкж—рѣжж—орж—ковж—обладавамъ—владѣжж—управлявамъ—почитамъ.

б) На прилагателны-тѣ имена въ сравн. и прѣвосходнѣ степень.

4) Допълненіе съ прѣлогъ: *за*, на слѣдующи-тѣ глаголы:

мыслиж—размышилявамъ—четаж—пишж—говориж—разговарямъ—расказвамъ—приказвамъ—грижж ся—печалъж ся.

5. Напишете нѣколко прѣложенія, въ които сѫщ. имя съ прѣлогъ: *на*, да бѫде опрѣдѣленіе на вопросъ: *чий?* *чия?* *чие?*

6. Напишете нѣколко прѣложенія, въ които сѫществит. имя въ винителенъ падежъ да бѫде дума обстоятелствена, която да показва:

а) Мѣсто—съ прѣлозы: *въ*, *на*, *задъ*, *подъ*, *отъ*, *изъ*, *прѣзъ*, *до*, *при*, *у*, *возъ*, *изъ*, *около*, *близу*, *между*.

б) Время—съ прѣлозы: *въ*, *на*, *до*, *отъ*, *по*, *прѣзъ*, *прѣди*, *между*, *около*.

с) Причинж—съ прѣлозы: *за*, *отъ*, *по*.

д) Цѣль—съ прѣлозы: *за*, *ради*, *къмъ*.

е) Образъ на дѣйствіе—съ прѣлозы: *съ*, *безъ*.

7. Напишете нѣколко прѣложенія, въ които винит. падежъ да бѫде обстоятелствена дума безъ прѣлогъ.

§ 120.

КАКВО БЫВА ЗВАТЕЛНЫЯ-ТЪ ПАДЕЖЪ ВЪ ПРѢДЛОЖЕНИЕ-ТО?

1. *Това писмо ти пишж, любезный пріятелю, изъ селото.*—Звателныя-тѣ падежъ: *пріятелю*, не ся относи на ни-